

Hadrosaurushuid gevonden

Door dr. David Catchpoole, <http://creation.com/hadrosaur-skin>, 23 July 2013

Vertaling en voetnoten door M.V.

Zo groot is de macht van het dinosauriër-stierf-miljoenen-jaren-geleden-uit-paradigma dat ze niet enkel beperkt wat wetenschappers *verwachten* te vinden, maar dat ze ook beïnvloedt hoe zij “onverwacht” bewijsmateriaal moeten interpreteren wanneer dit *wel degelijk* gevonden wordt.

De ontdekking van de hadrosaurushuid nabij Grande Prairie, Alberta, Canada, is een klassiek voorbeeld. Onderzoeker Mauricio Barbi van de Universiteit van Regina vertelt: “Toen we het fossiel opgroeven dacht ik dat we keken naar een huidimpressie. Maar ik merkte dat er een stuk loskwam en ik realiseerde me dat dit niet gewoon was - dit is echte huid. Allen die betrokken waren bij de opgraving waren geweldig geagiteerd ...”[2]

Hun opwinding was begrijpelijk. Iedereen werd geleerd dat dinosauriërs miljoenen jaren geleden uitstierven maar hier is een stuk echte huid. Geen wonder dat zij dat niet verwachtten te vinden, en dat zij aanvankelijk dachten aan een huidafdruk. De fundamentele vraag die opkomt uit deze ontdekking zou nu moeten zijn: “Hoe komt het dat ons geleerd werd dat deze fossielen miljoenen jaren oud zijn, terwijl hier een duidelijk bewijs is van het tegendeel?”

Hadrosaurus

Bepalen of de hadrosaurushuid groen, blauw of grijs was, zoals de meeste dinosauriërs vandaag afgebeeld worden, of een heel andere kleur.

Onderzoeker Mauricio Barbi van de Universiteit van Regina, houdt een stukje hadrosaurushuid waarvan hij en zijn collega's hopen dat ze nog steeds melanosomen¹ bevatten, de cellulaire organellen die pigmenten bevatten die de huidskleur bepalen. “Als we in staat zouden zijn de melanosomen en hun vorm te observeren, zal het de eerste keer zijn dat pigmenten geïdentificeerd worden in de huid van een dinosauriër”, zei hij.[1]

In plaats daarvan trachten Mauricio Barbi en collega's *hun* vraag te beantwoorden: “Hoe bleef de vondst zo'n 70 miljoen jaren intact?”

Zij plannen de Canadian Light Source (CLS) synchrotron² te gebruiken om te zoeken naar melanosomen - de cellulaire organellen die pigmenten bevatten die de kleur bepalen van de huid van het dier.

Als we in staat zijn de melanosomen en hun vorm te observeren, zal het de eerste keer zijn dat pigmenten geïdentificeerd werden in de huid van een dinosauriër”, zei Barbi. Dat zal

¹ Melanosome: In een biologische cel is een melanosome een organel dat melanine bevat, het meest algemene lichtabsorberende pigment dat gevonden wordt in het dierenrijk. (Wiki).

² Synchrotron: een cyclische partikelaccelerator - zie <http://en.wikipedia.org/wiki/Synchrotron>.

CLS-wetenschapper Tim May is ook verbaasd: “Het is verbijsterend dat wij zulke informatie kunnen halen uit zo’n oud stukje”.

En Barbi denkt verder: “Wat niet duidelijk is, is wat er gebeurde met deze dinosauriër en hoe hij stierf. Er is iets bijzonders aan dit fossiel en het gebied waar het gevonden werd, en ik ga uitvissen wat dat is”. [3]

Konden deze onderzoekers toch maar eens naar ‘s werelds geologische en fossiele bewijsmateriaal kijken vanuit een bijbels perspectief, met een Schepping en een Zondvloed die slechts een aantal duizenden jaren geleden plaatsvonden, dan zouden ze minder verbaasd staan.

Dinhuid “glanzend en zwart, anders dan wat we voorheen zagen op het terrein”

De foto links toont een deel van de hadrosaurus-huid die gevonden werd in een afgelegen gebied van noordwest Alberta, gekend als de Wapiti-formatie. Ze werd gevonden door paleontoloog Philip Bell die elke zomer daar de droge rivierbeddingen afspeurt om te zien of de lentestromen enige fossielen hebben blootgelegd.

In juni 2012 kwamen hij en zijn team bij een klif die ineengestort was, en daardoor dinosauriërresten onthulde. “Eerst nam ik een stukje met huidafdrukken op, en ik dacht dat er dan nog meer moest zijn”, zei hij. “Wij veranderden onmiddellijk onze benadering om zeker te zijn dat alles in zijn oorspronkelijke positie werd gehouden. Spoedig stootten we op een sectie met huid die glanzend en zwart was, anders dan wat we voorheen zagen op het terrein. We keken er nauwkeu-

rig naar en realiseerden ons dat het een driedimensionele structuur had”. [4]

Nu, dacht dr. Bell dat de standaard trage-en-graduele processen aan het werk waren geweest om de huid zo voortreffelijk te bewaren? Ondanks geloof in miljoenen jaren en evolutie zegt hij: “Huid is iets wat duidelijk snel bederft, dus moet de fossilisatie ongelofelijk snel zijn gegaan”.

Voor verlichtend materiaal over hoe snel fossilisatie kon gebeuren, zou dr. Bell er goed aan doen onze artikels te lezen, zoals “Deluge disaster” (<http://creation.com/deluge-disaster>) en “Dinosaur herd buried in Noah’s Flood in Inner Mongolia” (<http://creation.com/dinosaur-herd-buried-in-noahs-flood-in-inner-mongolia-china>).

Verwante artikelen

- 190 Miljoen jaren oude dino-ei: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/190miljoenjaren-oud-ei.pdf>
- Dino protein denial: <http://creation.com/dino-protein-denial>
- DNA and bone cells found in dinosaur bone: <http://creation.com/dino-dna-bone-cells>
- Radiocarbon in dino bones: <http://creation.com/c14-dinos>

Referenties

1. Kretzel, L., Scientists use U of S synchrotron to study dinosaur skin, Saskatoon News—News Talk 650 CKOM, www.ckom.com, 29 April 2013.
2. Scientists study rare dinosaur skin fossil to determine skin colour for first time, phys.org, 29 April 2013.
3. Foley, J., What color were dinosaurs? Test of ancient skin sample will reveal final answer, *Nature World News*, natureworldnews.com, 29 April 2013.
4. In the skin of a ... hadrosaur?, *Scientific Canadian*, <http://tylerirving.ca/?p=1101>, 6 May 2013.